

„Legöregebb és legifjabb hidunk”

— így nevezi egy költőnk most született versében a magyar munkásosztály újabb nagy alkotását, a vasárnap felavatott, újjáépített Lánchidat. A dolgozók óriási tömege kereste fel a valóban megiljedott, megszüpült hidunkat, amely éppen első megnyitásának századik évfordulójára épült újjá.

Az ünneplő tömeg viharzó éljenzésében az öröm fejeződött ki a vasárnapi hidavatáson, hogy ismét állnak, sőt erősebben és biztosabban állnak azok a gyönyörű ívek, amelyek a fasizta pusztítás nyomán 1945-ben a Dunába omlottak. Az öröm mellett azonban a csodálat is ott élt a szívekben. Csodálat a Párt vezetésével olyan kiálóan dolgozó hidépitő munkások és mérnökök iránt, akik két esztendő alatt majdnem új hidat építettek, hiszen ez a most elkészült hid nagyobb, erősebb és teherbiróbb is lett, mint az eredeti volt. Annál inkább csodálatraméltó ez a nagy-szerű munka, ha arra gondolunk, hogy annak idején a hid elkészítése és felépítése két évtizedig tartott, sőt az 1910-es években történt átépítése is három esztendőt vett igénybe.

Csodálatos tehát az alkotó-munkának ez a hatalmas lendülete. Még sincs rajta csodálkozni való, ha arra gondolunk, hogy dolgozó népünk — élén a munkásosztállyal — Pártunk irányítása alatt a felszabadulás óta eltelt esztendők során, egyéb téren is számtalan olyan feladatot oldott meg, számtalan olyan munkát végzett el, amelyek megoldása és elvégzése azelőtti szinte lehetetlennek látszott. Az újjáépített Lánchidat a Magyar Népköztársaságunk ötágú csillagos cimere díszíti

és a vasárnapi ünnepségen ott láthattuk lobogni Pártunk vöröscsillagos, aranykalászos nemzeti színű zászlaját is. Ezek a jelvények egyben jelképek is, éppúgy, mint ahogy jelkép maga az újjászületett hid: a haladás, a szabad fejlődés jelképei, amelyek nyomán új, boldogabb élet születik.

Környékünkön kettős ünnep volt a hidavatás, mert egy esztendővel ezelőtt, november 21-én avattuk fel az újjáépült szegedi Tiszahidat, amely könnyebbé, tette a közlekedést Makó felé is. Szeged és környékének dolgozóival ünnepelt akkor egy esztendővel ezelőtt az ország minden dolgozója, hiszen újjáépítésünk egy-egy ilyen nagy-szerű eredménye egész dolgozó népünknek öröme.

A régi pompájánál is szebben tündöklő Lánchid mindenekelőtt azt hirdeti most — nemcsak nekünk magyaroknak, de az egész világnak —, hogy a magyar kommunisták haladó nemzeti hagyományainknak is leg-hűbb őrzői, legharcosabb folytatói. A Lánchid a kommunisták akaratának, megbízhatóságának, szavahihetőségének jelképe és hirdetője annak az óriási építőmunkának, amely a szovjet hadsereg felszabadítása nyomán indulhatott meg. Népi demokráciánk nem egy alkotása figyelmeztet újra és újra, hogy a fasizmus rombolásain egyedül a szocializmust építő nép tud győzedelmeskedni. Ezek az alkotások — mint az újjáépített Lánchid is — a szocializmust építő nép ereje ugyanakor a legnagyobb biztatást nyújtják jövőnk felé, amely egyre szebb és boldogabb életet hoz minden dolgozónak.